

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 27 listopada 2006 r. — BVBA Van Landeghem przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-486/06)

(2007/C 20/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BVBA Van Landeghem.

Strona pozwana: Królestwo Belgii.

Pytania prejudycjalne

Czy pojazdy typu pick-ups — tzn. pojazdy o napędzie silnikowym, składające się po pierwsze z zamkniętej kabiny pełniącej funkcję kabiny pasażerskiej, przy czym za siedzeniem kierowcy znajdują się składane lub wyjmowane siedzenia z trzema punktami mocowania, a po drugie z części bagażowej oddzielonej od kabiny pasażerskiej, nie wyższej niż 50 cm, otwieranej jedynie z tyłu i nie posiadającej żadnego wyposażenia służącego unieruchomieniu ładunku —, posiadające luksusowe wyposażenie wnętrza pojazdu, obejmujące wszystkie dostępne opcje (włącznie z elektryczną regulacją siedzenia, skózanymi obiciami, elektrycznym ustawianiem lusterek oraz szyb, sprzętem stereo z odtwarzaczem CD), system hamulcowy ABS, automatyczną skrzynią biegów, silnik benzynowy o pojemności od 4 do 8 litrów o wysokim zużyciu paliwa, napęd na cztery koła oraz luksusowe (sportowe) felgi, które zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie w okresie od dnia 10 kwietnia 1995 r. do dnia 4 grudnia 1997 r. należy zaklasyfikować jako pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne przeznaczone zasadniczo do przewozu osób (inne niż te objęte pozycją 8702), włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi do pozycji 8703 ówczesnie obowiązującej nomenklatury scalonej (pierwotnie uregulowanej przez rozporządzenie Rady [EWG] nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1) czy też jako pojazdy samochodowe do transportu towarowego do pozycji 8704 ówczesnie obowiązującej nomenklatury scalonej, czy też może do innej pozycji aniżeli pozycje 8703 i 8704 ówczesnie obowiązującej nomenklatury scalonej?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2006 r. w sprawie T-168/04 L & D, S.A. przeciwko OHIM, wniesione w dniu 27 listopada 2006 r. przez L & D, S.A.

(Sprawa C-488/06 P)

(2007/C 20/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: L & D, S.A. (przedstawiciel: adwokat S. Miralles Miravet)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) i Julius Sämann Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji w całości,
- stwierdzenie nieważności pkt 1 i 3 sentencji decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 marca 2004 r., w zakresie w jakim po pierwsze uchylono częściowo decyzję Wydziału Sprzeciwów i odmówiono rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów należących do klas 3 i 5 oraz po drugie obciążono każdą ze stron kosztami poniesionymi przez nie w postępowaniu w sprawie sprzeciwu i w postępowaniu odwoławczym,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾

Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, stwierdzając: (i) że wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy nr 91.991 uzyskał charakter odróżniający; (ii) że graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Aire Limpio”, o którego rejestrację wniesiono (zgłoszenie nr 252.288) i wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy nr 91.991 są podobne; (iii) że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Naruszenie art. 7 rozporządzenia nr 40/94

Wydział Sprzeciwów OHIM (decyzja z dnia 25 lutego 2003 r.) i Izba Odwoławcza (decyzja z dnia 15 marca 2004 r.) ograniczyli się w dokonanym przez nich badaniu do znaku towarowego, o którego rejestrację wniesiono („Aire Limpio” — zgłoszenie nr 252.288), i do wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego nr 91.991. Jednak Sąd Pierwszej Instancji oparł się również na dokumentach dotyczących innych znaków towarowych, a w szczególności odnoszących się do międzynarodowego znaku towarowego nr 328.915 „ABRE MAGIQUE”. W konsekwencji uzasadnienie zaskarżonego wyroku odnosi się do znaku towarowego, który sam pozwany wykluczył z analizy porównawczej przeprowadzonej w celu ustalenia istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. W ten sposób wnosząca odwołanie nie mogła bronić się w wystarczający sposób wobec twierdzeń i danych dotyczących innych znaków, różniących się od wspólnotowego znaku towarowego nr 91.991, na których oparte zostało rozstrzygnięcie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 28 listopada 2006 r. — Consorzio Elisoccorso San Raffaele przeciwko Elilombarda s.r.l.

(Sprawa C-492/06)

(2007/C 20/19)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Consorzio Elisoccorso San Raffaele

Strona pozwana: Elilombarda s.r.l.

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 1 dyrektywy Rady 89/665/EWG (¹) z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień

publicznych na dostawy i roboty budowlane, w wersji zmienionej przez dyrektywę Rady 92/50/EWG (²) z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi należy rozumieć w ten sposób, iż sprzeciwia się on temu, aby zgodnie z prawem krajowym odwołanie od decyzji udzielenia zamówienia mogło zostać wniesione indywidualnie przez zaledwie jednego z członków stowarzyszenia ad hoc nieposiadającego osobowości prawnej, które to stowarzyszenie jako takie uczestniczyło w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego i które nie uzyskało owego zamówienia”.

(¹) Dz.U. L 395, str. 33.

(²) Dz.U. L 209, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 6 września 2006 r. w sprawie T-304/03, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej, Wam SpA, wniesione w dniu 30 listopada 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-494/06 P)

(2007/C 20/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci et E. Righini)

Druga strona postępowania: Republika Włoska, Wam SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 6 września 2006 r. w sprawach połączonych T-304/04 i T-316/04 Republika Włoska i Wam przeciwko Komisji Europejskiej, oraz
- ostateczne orzeczenie w zakresie sporu i oddalenie tej skargi jako bezzasadnej,
- posiłkowo przekazanie sprawy Sądowi w celu wydania nowego wyroku,
- obciążenie Republiki Włoskiej i Wam SpA kosztami postępowania poniesionymi we wszystkich instancjach.